

SWIP-TR
2022

**TÜRKİYE KADIN
FELSEFECİLER TOPLULUĞU**

<https://swip-tr.weebly.com>

**SOCIETY FOR WOMEN
IN PHILOSOPHY-TÜRKİYE**

5. Türkiye Kadın Felsefeciler Kongresi
The 5th Congress of Women in Philosophy Türkiye

Çevrimiçi Etkinlik / Online Event

Zoom: <https://us02web.zoom.us/j/82326522119>

Uluslararası kongremizde oturumlar çeviri yapılmaksızın Türkçe veya İngilizce olacaktır.
This is an International Congress with sessions either in Turkish or in English without translation.

9-10 Aralık 2022 / 9-10 December 2022

SANAT VE BİLİM / ART AND SCIENCE

Ana Konuşmalar / Keynote Speeches

09.12.2022, 11:30-12:30 (IST, GMT + 3) Oturum I / Session I

Felsefenin Metodoloji Soruşturmalarında Bilimin Neliği
Zekiye Kutlusoy (Maltepe Üniversitesi)

09.12.2022, 19:00-20:00 (IST, GMT + 3) Session IV / Oturum IV

Observations on Observation: Perspective in Deleuze
Mary Beth Mader (The University of Memphis)

10.12.2022, 18:00-19:00 (IST, GMT + 3) Oturum IX / Session IX

Krizler Çağında Sanat ve Düşüncenin Yeni İmkânları
Özge Ejder (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi)

ORGANİZASYON

Çiğdem Yazıcı, Üsküdar Üniversitesi, cigdem.yazici@uskudar.edu.tr
Saniye Vatansever, Bilkent Üniversitesi, saniye@bilkent.edu.tr
Zeynep Talay Turner, İstanbul Bilgi Üniversitesi, zeynep.turner@bilgi.edu.tr

**İstanbul
Bilgi Üniversitesi**

PROGRAM

IST (GMT+3)

9 ARALIK, CUMA / DECEMBER 9, FRIDAY

11:15-11:30

Açılış / Opening

11:30-12:30

Oturum I / Session I: Ana Konuşma

Moderatör: Doç. Dr. Toros Güneş Esgün (Hacettepe Üniversitesi)

Felsefenin Metodoloji Soruşturmaları Bağlamında Bilimin Neliği
Prof. Dr. Zekiye Kutlusoy (Maltepe Üniversitesi)

12:30-14:00

Ara / Break

14:00-15:30

Oturum II / Session II

Moderatör: Dr. Öğr. Ü. Arzu İbiş Temelli (İstanbul Üniversitesi)

Söylemek ve Söylediğini Bilmek: İon Diyalogunda "Rhapsōdos" Eleştirisi
Elif Kızıl (29 Mayıs Üniversitesi)

Felsefi Antropolojinin Işığında Bilgi ve Değer Arasındaki İlişki
Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Çiğdem Kocaman (Nişantaşı Üniversitesi)

Kuçuradi'nin Düşünceleri Işığında Sanat Eserlerini Doğru Değerlendirebilmenin Koşulları
Dr. Sevgi Özcan

15:30-16:00

Ara / Break

16:00- 17:30

Oturum III / Session III

Moderatör: Doç. Dr. Buket Korkut (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)

Düşünmenin Yeni Metaforu: Haraway ve Barad Felsefelerinde Kırınım
Dr. Öğr. Ü. Ayşe Uslu (Düzce Üniversitesi)

Gözlemcinin Gölgesi: Apparatus
Lal Hitay

Termodinamik Yasaları ve Nietzsche'de Özgür İrade Olanığı
Fulya Karabacak (Ankara Üniversitesi)

17:30-19:00

Ara / Break

19:00-20:00

Session IV / Oturum IV: Keynote Speech

Moderator: Doç. Dr. Çiğdem Yazıcı (Üsküdar Üniversitesi)

Observations on Observation: Perspective in Deleuze
Prof. Mary Beth Mader (The University of Memphis)

20:00-20:30

Break

20:30-22:00

Session V / Oturum V

Moderator: Asist. Prof. Dr. İmge Oranlı (Arizona State University)

Do We Have an Advocate of Transhumanism in Nietzsche?
Dr. Elif Yavnik (Sabancı University)

Collective Authorship in Theatrical Works: A Hierarchical Account
Zeynep Çelik (Bilkent University)

Decolonizing the Imagination: Art, Epistemic Resistance, and Feminist Solidarity with Asylum Seekers
Assoc. Prof. Fulden İbrahimhakkioğlu (Middle Eastern Technical University)

IST (GMT+3)

10 ARALIK, CUMARTESİ / DECEMBER 10, SATURDAY

11:00-12:30

Oturum VI / Session VI

Moderatör: Doç. Dr. Özlem Duva (Dokuz Eylül Üniversitesi)

Hypatia ve Yaşamı: Felsefe, Bilim, Sanat Arasındaki Bağlantı Üzerine
Dr. Öğr. Ü. Esin Berktaş (Beykent Üniversitesi)

Harmonia Macrocosmica'dan Yeni Bilim'e Metafiziğin Kadın Temsili
Seden Pozan (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi)

Platon ve Bacon'da Akıl ile Doğa Arasında Evlilik
Dr. Aylin Kılıç Cepdibi (İstanbul Bilgi Üniversitesi)

12:30-14:00

Ara / Break

14:00-15:30

Oturum VII / Session VII

Moderatör: Dr. Öğr. Ü. Mehtap Doğan (Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)

Bilimsel Düşüncede Yaratıcılık, Dr. Merve Arlı (Üsküdar Üniversitesi)

Yapay Zekânın Üretimleri Sanat Nesnesi Olarak Kabul Edilebilir Mi?
Cemre Su Kavalalı (Ankara Üniversitesi)

Yapay Zekâ, Teknolojik Tekillik ve Felsefi Problemler
Nilay Aydoğan (Üsküdar Üniversitesi)

15:30-16:00

Ara / Break

16:00- 17:30

Oturum VIII / Session VIII

Moderatör: Doç. Dr. Gamze Keskin (Kırklareli Üniversitesi)

Schopenhauer'de Dünyaya Karşı Sanatı Konumlandırabilmek
H. Simge Narman (Üsküdar Üniversitesi)

Felsefenin "Romantik" Zorunluluğu: Sanat
Derya Sultan Özdoğan (Sakarya Üniversitesi)

Sanat Deneyiminin Husserl Fenomenolojisindeki Kolları, Tuğçe Arslan

17:30-18:00

Ara / Break

18:00-19:00

Oturum IX / Session IX: Ana Konuşma

Moderatör: Doç. Dr. Sanem Yazıcıoğlu (İstanbul Üniversitesi)

Krizler Çağında Sanat ve Düşüncenin Yeni İmkânları
Doç. Dr. Özge Ejder (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi)

19:00-20:00

Ara / Break

20:00- 22:00

Session X / Oturum X

Moderator: Doç. Dr. Zeynep Talay Turner (İstanbul Bilgi University)

In Search of Commonality of Pursuits of Philosophy and Science: Delineating a Russellian Angle, Dr. Jahnabi Deka (Gauhati University, India)

Aesthetic Pleasure and Its Relationship to Science
Assist. Prof. Saniye Vatansever (Bilkent University)

Aesthetic Experience and Morality in Kant
Assist. Prof. Seniye Tilev (Kadir Has University)

Scientific Method for Philosophical and Moral Inquiry- Charles Pierce
Iosifia Symeonidou (The University of Sheffield, UK)

ÖZETLER VE ÖZGEÇMİŞLER / ABSTRACTS AND BIOGRAPHIES

ANA KONUŞMALAR / KEYNOTE SPEECHES

Zekiye Kutlusoy “Felsefenin Metodoloji Soruşturmaları Bağlamında Bilimin Neliği”

Özet: Bilim felsefesi, genelde “sorgulama nesnesi edindiği bilimi doğası, yöntemi, dili ve ürünleri gibi çeşitli açılardan aydınlatmaya girişen felsefe disiplini” olarak tanımlanabilecek bir problem felsefesi alanıdır. Bu soruşturma alanında en çok bilimin metodolojisine özgü konu ve sorunların tartışıldığı görülür. Günümüzdeki anlamıyla bilimin oluşumunu tamamladığı 17. yüzyılın “bilimsel devrim çağı” ve “yöntem çağı” olarak anılması hiç rastlantısal değildir. Olgusal olanın bilgisinin peşine düşen bu yeni etkinlik alanı için bu yüzyılda yöntem arayışları ortaya çıkmış, o zamandan beri de yöntemli bir uğraş alanı olarak anlaşılmıştır. Zamanla bilimsel yöntemle ilgili farklı geleneklere bağlı farklı yaklaşımların geliştirildiği, bilimde metodolojik monizm anlayışına karşı duruşların da belirginleşerek doğa bilimleri metodolojisinin insan/toplum/tarih/kültür/tin bilimleri için önerilemeyeceğinin ileri sürüldüğü netlik kazanmıştır. İşte tüm bu tartışmalar, bilimin neliğine ilişkin yeni soruşturmaları gündeme getirmektedir.

Özgeçmiş: Zekiye Kutlusoy, 1981'de ODTÜ'de Uygulamalı İstatistik Lisansını tamamladı. Yüksek Lisansını 1985'te ve Doktorasını 1994'te ODTÜ Felsefede tamamladı. 2002'de doçent oldu. 1983-1995 arasında ODTÜ Felsefe Bölümünde araştırma görevlisi, 1995-2003 Gazi Üniversitesi Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Bölümünde yardımcı doçent, 2003-2011 arasında ise Uludağ Üniversitesi Felsefe Bölümünde doçent olarak çalıştı. Eylül 2011'den itibaren Maltepe Üniversitesi Felsefe Bölümünde profesör olarak görev yapmaktadır. Epistemoloji, mantık, bilim felsefesi, dil felsefesi ve zihin felsefesi alanlarında dersler vermekte, yayın çalışmalarını sürdürmektedir. 2008 yılında *Temel Sembolik Mantık* kitabı ile “Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA) Üniversite Ders Kitapları Telif ve Çeviri Eser Ödülü”nü kazanmıştır.

Mary Beth Mader “Observations on Observation: Perspective in Deleuze”

Abstract: In the works *Cinema I and II*, Gilles Deleuze uses the notion of the cinematic eye to work out the idea of “an eye which would be in things.” In the book *What is Philosophy?*, Deleuze and Félix Guattari employ Bertrand Russell's notion of *sensibilia* to establish a concept of the “ideal partial observer” and “empty perspectives belonging to things themselves.” How should we understand such notions of perspective in Deleuze's thought and what importance do they have? My talk treats these examples from Deleuze's thought on cinema as well as on science to begin to answer this question.

Bio: **Mary Beth Mader** is Professor of Philosophy at the University of Memphis. Her research specializations are 20th Century French Philosophy; Feminist Philosophy; Ontology; and Continental Philosophy and the Life Sciences. She is the author of *Sleights of Reason: Norm, Bisexuality, Development* (SUNY Press, 2011), and articles on the work of Irigaray, Foucault, Kofman, Beauvoir, and Deleuze. She translated Irigaray's *The Forgetting of Air* in Martin Heidegger, Senghor's “What the Black Man Contributes,” and Levinas' “Being Jewish,” as well as several of Deleuze's lectures on Foucault for The Deleuze Seminars, an online publication project funded by an NEH Scholarly Editions and Translations grant and hosted by Purdue University.

Özge Ejder “Krizler Çağında Sanat ve Düşüncenin Yeni İmkânları”

Özet: Kriz ima edildiği her yerde kişilerden ve edimlerinden halihazırda görünür olanı, düşünülmüş olanı, denenmiş olanı, ortaklıkta ve uzlaşımında olunanı değil tüm bunlara dair bir kararsızlığı, imkansızlığı, kısaca aporetik olanı talep eder. Sözgelisi, birçok bakımdan kendisi de bir kriz olarak anlaşılabilir antroposen, hem çağımızın adı hem de özellikle ekolojik sorunlarla, üzerinde yaşadığımız dünya, soluduğumuz hava ve bizi çevreleyen gökyüzü ile ilişkilendirilebilir olması açısından güncel sanat pratiklerini harekete geçiren bir kavramdır. Sanat, dünyadaki var oluşumuza ve dünyayı algılayışımıza dair farklı yolları hayal etmeye yönelik bir dizi öneri olarak anlaşıldığında krizleri de yaşanacak daha iyi bir dünya fikri etrafında *sensus communis*'in yeniden şekillendiği süreçler olarak düşünmek mümkün hale gelir.

Özgeçmiş: Özge Ejder Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Felsefe Bölümü öğretim üyesidir. ODTÜ'de Felsefe ve Siyaset Bilimi eğitiminin ardından Bilkent Üniversitesi Sanat Tasarım ve Mimarlık Fakültesi'nde sanat felsefesi alanında yüksek lisans ve doktora çalışmalarını tamamlamıştır. Sanat ve mimarlık kuramı, görsel ve kültürel çalışmalar, estetik ve çağdaş kıta felsefesi ve feminist kuram alanlarında çalışmakta, dersler vermekte, tezler yönetmektedir. Ölüm, sıkıntı, temsil ve kriz kavramları üzerine yayınları ve çevirileri vardır. Son zamanlardaki çalışmalarının ana izleğini Husserl sonrası fenomenoloji ve antroposen üzerinden özne problemi oluşturmaktadır.

KATILIMCI SUNUMLARI / PARTICIPANT PRESENTATIONS

TÜRKÇE SUNUMLAR / PRESENTATIONS IN TURKISH

Elif Kızıl “Söylemek ve Söylediğini Bilmek: Platon’un *Ion* Diyalogunda “*Rhapsōdos*” Eleştirisi”

Özet: Platon diyalogları arasında şiir sanatını ve “*rhapsōdos*” mesleğini konu almasıyla *Ion* diyalogu çalışmamızın odak noktası olacaktır. Söz konusu diyalogda kendisi hakkında tam bir bilgisizlik içinde (*agnoia*) ve daha da vahimi idrak yoksunluğu (*amathia*) içinde olan *Ion* karakterinin tahlili yapıldığında *sophistēs* ile son derece yakın bir konumda olduğu ve onun Homeros üzerine söylediği güzel sözlerin ne sanatla ne de tanrı vergisiyle gerçekleştiği görülecektir. Böylece diyalogun asıl muhatabı, *Ion*’un içinde bulunduğu sahneyi seyreden seyircisi/okuyucusu olduğu anlaşılır çünkü *Ion*’da öğrenme (*mathesis*) olumsuzlanmıştır. Dolayısıyla seyirciler, *Ion*’un neyi fark edemediğini ve bu esnada Sokrates’in ne yapmaya çalıştığını görebilme ve belki de bu yolla kendilerini sorgulayabilme imkanını yakalayabilirler. Platon diyalogları ve çalışmamız özelinde *Ion* diyalogu, Sokrates’in ustalığının sahneyi dışından kuşatmasına imkân veren bir “sahne arkası derinliği” ile birbirine açılan sahneleri kuşattığını gösterir. Bu nedenle de yaşantıyı ve yaşanılanı içine alan kurgusuyla bir sahne olarak okuyucusuna/seyircisine açılarak kuşatan metinler olduğunu söyleyebiliriz.

Özgeçmiş: Elif Kızıl, Lisans eğitimini Gümüşhane Üniversitesi Felsefe Bölümünde aldı. Yüksek Lisans çalışmasını İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi Felsefe Bölümünde yürütmektedir. Çalışmalarında Parmenides ve Platon düşüncesine odaklanmaktadır.

Ayşe Çiğdem Kocaman “Felsefi Antropolojinin Işığında Bilgi ve Değer Arasındaki İlişki”

Özet: İnsan ile bilgi veya bilme eylemi arasında derin bir ilişki olduğunu belki de en açık şekilde anlatan önermelerden birisi, Aristoteles’in *Metafizik* adlı eserinin başında yer alan “bütün insanlar doğal olarak bilmek isterler” deyişidir. Ancak insan doğası gereği sadece bilmek isteyen bir varlık değil, aynı zamanda anlam arayışında olan, değerler yaratan ve değerlendirmeden de yaşayamayan bir varlıktır. Bu bakımdan insan için bir varlık koşulu, insana özgü bir başarı, insansal bir fenomen olan bilgi ve değer kavramları arasında, temelini insanın varlık yapısında bulan sıkı bir bağ söz konusudur. Bu bağ, ontolojik bir yaklaşımla ele alarak ortaya koyan ve böylelikle felsefe tarihi boyunca tartışılmalı olan bilgi ve değer kavramları arasında bir ilişkinin var olup olmadığı, varsa da bunun ne türden bir ilişki olduğu sorusuna özgün bir yanıt vermeyi başarmış olan filozofların başında ise Takiyettin Mengüşoğlu gelmektedir. Dolayısıyla bu çalışma ülkemizde felsefi antropolojinin (insan felsefesinin) gelişmesine büyük katkılarda bulunan Mengüşoğlu’nun ontolojik temellere dayanan bilgi görüşünden yola çıkarak bilgi ve değer arasındaki ilişkiye dikkat çekmeyi amaçlamaktadır.

Özgeçmiş: Ayşe Çiğdem Kocaman, Doktora derecesini, Maltepe Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Felsefe Anabilim Dalı’ndan almıştır ve halen Nişantaşı Üniversitesi, İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Sosyoloji Bölümü’nde Dr. Öğretim Üyesi olarak görev yapmaktadır. Etik, eğitim felsefesi ve siyaset felsefesi üzerine çalışmalarını yürüten Kocaman’ın, bu alanlara ilişkin çeşitli akademik dergilerde ve kitaplarda yayımlanan makaleleri bulunmaktadır.

Sevgi Özcan

“Kuçuradi’nin Düşünceleriyle Sanat Eserlerini Doğru Değerlendirebilmenin Koşulları”

Özet: Sanat eserine doğru bir yaklaşım, yalnızca sanatla ilgilenenler ya da eleştirmeler için değil, aynı zamanda düşünen her kişi, hatta “kültürlü” görünmeye çalışan her insan için her zaman önemli bir sorundur. Bu sorunun nedeni, sanat eserleriyle kurulan ilişkinin ya da sanat eserine yaklaşımın temelinde genellikle öznel birtakım değerlendirmelerin ve/veya değer yargılarının bulunmasıdır. Çünkü sanat eserlerine böyle öznel değer yargılarından hareketle yaklaşmak, yapıtın gerçek değerini görmeyi ve ortaya koyduğu bilgiyi kavramayı güçleştirmektedir. Bu bakımdan sanat eserinin gerçek değerini ve ortaya koyduğu bilginin neyin bilgisi olduğunu görebilmeyi güçleştiren en önemli etken, yapıta moda bir akımdan yahut kuramdan hareketle değer biçerek veya değer atfederek bakmaktır. Peki, doğru bir değerlendirme yaparak yapıtın yaratıcısının bilme nesnesi edindiği konuyu dolayısıyla sanat eserinin bize

vermeye çalıştığı bilgiyi ortaya koymak nasıl mümkündür ya da başka türlü soracak olursak, bir sanat eserini doğru değerlendirmenin koşulları nelerdir? Bu çalışma, İoanna Kuçuradı'nın düşünceleriyle bir sanat yapıtını doğru değerlendirebilmenin koşullarını gözler önüne sermek amaçlamaktadır.

Özgeçmiş: Sevgi Özcan, Doktora derecesini, Maltepe Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Felsefe Anabilim Dalı'nda "Gündelik Hayattaki Yeri, Kökeni ve Neliği Bakımından Vicdan" başlıklı tez çalışmasıyla almıştır. Yüksek lisans eğitimini, Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İnsan Hakları Anabilim Dalı'nda "Seçme-Seçilme Hakkı ve İnsan Hakları" başlıklı tez çalışmasıyla tamamlamış, lisans derecesini ise Süleyman Demirel Üniversitesi Fen-Edebiyat fakültesi felsefe bölümünden almıştır. Etik, insan hakları, insan felsefesi, değer felsefesi üzerine çalışmalarını yürütmektedir. Özcan'ın söz konusu bu alanlara dair çeşitli akademik dergilerde yayımlanan makaleleri bulunmaktadır.

Ayşe Uslu "Düşünmenin Yeni Metaforu: Haraway ve Barad Felsefelerinde Kırınım"

Özet: Kavramsal düşüncemiz, temel kavramsal metaforlar aracılığı ile şekillenmiştir. Feminist düşünür Donna Haraway (1997) ve fizikçi Karen Barad'ın (2007), bilim ve teknolojiden, feminist çalışmalara getirdikleri "kırınım" metaforu, felsefede aynalama metaforu çevresinde örülen temsiliyet mantığını değiştirebilecek bir öneride bulunur. Kırınım kavramı temsiliyetçi bilgi ve söylem paradigmalarının bir ürünü olan "düşünümsellik" pratiğine tepki olarak önerilmiştir. Bu sunumun amacı, felsefe ve bilim arasında köprü kurmayı başaran feminist düşünürler Barad ve Haraway'in önerdiği "kırınım kavramını" dinleyiciye tanıtarak, felsefenin bilimlerden eleştirel yönde nasıl beslendiğini gösterebilmektir.

Özgeçmiş: Ayşe Uslu, ODTÜ felsefe bölümünden mezun olduktan sonra yüksek lisansını, Bilkent Üniversitesi Medya ve Görsel Çalışmalar bölümünde, algı fenomenolojisi ve görsel antropoloji ilişkisini inceleyen teziyle tamamladı. Bu süre içinde görsel etnografi yöntemleri konusunda Hollanda ve Fransa'da eğitim programlarına katıldı ve bu alanda filmler üretti. ODTÜ Felsefe Bölümü ve Tilburg Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde, bedenlenmiş biliş ve duygulam ilişkisi üzerine yaptığı araştırmalarıyla doktora derecesini aldı. İmaj ve film felsefesi, duygulam, hafıza ve pratik felsefe alanlarında yayınları vardır. Akademik araştırmada güncel ilgi alanı, teknolojinin insan bedeninin evrimindeki etkisi ve bunun teorik, etik-politik sonuçları, duygulam çalışmaları ve biyoetik tartışmalarıdır. Marmara Üniversitesi ve Nişantaşı Üniversitesi'nde felsefe, etik, beden felsefesi ve insan-sonrası kuram konularında lisans ve yüksek lisans dersleri vermiştir. Düzce Üniversitesi, Sanat, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Görsel İletişim Tasarım Bölümünde dersler vermeye devam etmektedir.

Lal Hitay "Gözlemcinin Gölgesi: Apparatus"

Özet: Diego Tatian *Yabanın İhtiyatı* metninde "Felsefe (yöntem), bilinmeyen denizlere maceralara atılan denizcilerin kullandıkları seyir planları ya da liman haritaları gibi kartografik bir pratik ve bu bilinmeyen toprağın (*terra in-cognita*) muhtemel güzergâh ve oluşlarını geçici biçimde kaydeden bir diyagramın taslağı olacaktır." ifadesinde bulunmuştur. Bu sunumda Diego Tatian'ın ifadesinden hareketle, Ege Kanar'ın 2019 yılında Versus Art Project'te gerçekleştirdiği, ağırlıklı olarak Mars gezegeni yüzeyinde yapılan araştırmalara ilişkin görüntülerin, kamuya açık arşivinden yararlanarak meydana getirdiği işlerinin sergilendiği *Apparatus* başlıklı sergisi bağlamında, bilinmeyenin tetiklediği umut ve kaygı duyguları da akılda tutularak, bilinmeyene yolculukta yol gösterici olarak felsefe, bilim ve sanatın nasıl konumlandığı üzerine düşünülecektir. Ayrıca bilginin bilinmeyenle ilişkisi ve bunun bilgi sahibi olma konumu, özgür irade ve özgürleşme çerçevesinde irdelenmeye çalışılacaktır.

Özgeçmiş: Lal Hitay, İstanbul Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı üniversitede İnsan Hakları Hukuk Lisansüstü eğitimine katıldı. Düzenli olarak denemeler ve makaleler yazıyor ve farklı mecralarda yayınlanıyor. Aynı zamanda Avukatlık yapmaktadır.

Fulya Karabacak, "Termodinamik Yasaları ve Nietzsche'de Özgür İrade Olanığı"

Özet: Nietzsche'ye göre reaktif düşünen hayatındaki her şeyin aynı şekilde olacağını düşünür. Çünkü zihninde kategoriler vardır ve aksiyomları bu kategorilerin tekrar etmesini bekler. Hayat üzerine tahakküm kurmaya çalışır. Hayatı böyle anlayan bir insan için değişim durur, sabitlik başlar. Ancak güçler arasında bir taraf diğerine baskın değildir. Oluşa dayalı hayat çeşitlilikler, farklılıklar ile birliktedir. Nietzsche'ye göre oluşa dayalı dünyada güç istenci, yaratmak ve vermektir. Deleuze'e göre Nietzsche

felsefesi aktif ve reaktif güç istenci üzerine kuruludur. Hayata tahakküm kurmaya çalışan güç istenci reaktif güç istenci, hayatta yaratıma ve çeşitliliğe yer vermek isteyen güç istenci ise aktif güç istencidir. Bu sunum Nietzsche'nin güç istenci fikri ile termodinamik yasaları arasındaki ilişkisellik kurmaya çalışacaktır. Termodinamik yasaları 0, 1, 2, 3 olmak üzere dört tanedir. Bu yasalarla Deleuze'e göre Nietzsche'nin güç istenci aktif ve reaktif olarak ele almaya çalışacaktır.

Özgeçmiş: Fulya Karabacak, Marmara Üniversitesi Metalurji ve Malzeme Mühendisliği ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümünden mezun oldu. Şu anda Ankara Üniversitesi Kadın Çalışmaları Bölümünde Yüksek Lisans yapıyor. Felsefi olarak Deleuze ve Foucault okumayı seviyor.

Esin Berktaş “Hypatia ve Yaşamı: Felsefe, Bilim ve Sanat Arasındaki Bağlantı Üzerine”

Özet: Felsefe sorular sorarak gerçeği bulmaya çalışan düşünsel bir aktivite olarak yüzyıllardır insanları etkilemektedir. Bilim ise gerçekliği deney yoluyla bulmaya çalışır, nesnel, rasyonel ve evrenseldir. Sanat öznel bir yaratıdır ancak toplumlara etkiler, insanların düşüncelerini ve bakış açılarını değiştirir. Pagan felsefe ile Hristiyanlığı bir arada ele alan Neoplatoncu filozof *Hypatia* bugün yapmış olduğu önemli bilimsel keşif ve matematiksel çalışmalarıyla bilinmektedir. Ancak MS. 370- 415 yılları arasında çok kültürlü ve çok dinli İskenderiye'de önemli bir figür ve kadın bir filozof olarak yaşamış olan *Hypatia* İskenderiye piskoposu Cyril'in kendisinin bir büyücü, bir cadı olduğu yönündeki suçlamaları doğrultusunda, “Parabolani Keşişleri” isimli dini fanatik bir grup tarafından parçalanarak linç edilmiş, vücudu yakılmıştır. *Hypatia*'nın yaşam öyküsü hem yaşadığı dönemin hem günümüzün cinsiyetçi sınırlarını aşan bir örnek olarak tarihsel önemini korumaktadır. Bu sunumda *Hypatia*'nın konu olarak alındığı çeşitli sanatsal örnekler üzerinden dönemin koşulları ve önemli bir kadın filozofun yaşam öyküsü yeniden değerlendirilecektir.

Özgeçmiş: Lisans eğitimini ODTÜ Sosyoloji bölümünden alan Esin Berktaş, Bilkent Üniversitesi Grafik Tasarım bölümünde yüksek lisansını ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sinema Televizyon bölümünde sanatta yeterlilik eğitimini tamamlamıştır. Türkiye ve dünya sinemalarını sosyolojik olarak inceleyen çeşitli yazılar hazırlayıp, çeviriler yapmış olan Berktaş, Agora Kitaplığından çıkan *1940lı Yılların Türk Sineması* kitabının yazarıdır. Halen Beykent Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Radyo, Televizyon ve Sinema (EN) bölümünde öğretim üyesi olarak sinema ve sanat alanlarında dersler vermektedir. Kendisi sosyoloji, sanat sosyolojisi, görsel kültür, kültürel çalışmalar konularında ve sinema, tarih, psikoloji, felsefe alanlarında disiplinlerarası çalışmalar yapmaktadır.

Seden Pozan “Harmonia Macrocosmica'dan Yeni Bilim'e Metafiziğin Kadın Temsili”

Özet: Gerek felsefi metinlerde gerekse bu metinlerden bağımsız olarak farklı biçimlerde sunulan metafiziğin belli bir dönemden sonra ilgi çeken bir temsili ön plana çıkar: *Kadın*. Bu çalışmada metafiziğin Ortaçağla birlikte felsefi metinlerde ve resim sanatında neden kadın olarak temsil edilmeye başlandığı özellikle iki eser temel alınarak incelenecektir. Bunlardan ilki, Andreas Cellarius'un bakır levhalardan oluşan ve dünya sistemlerinin ortaya konduğu *Harmonia Macrocosmica* (1660) adlı gök atlası, ikincisi ise Giambattista Vico'nun *Yeni Bilim (Scienze Nuova)* (1725) adlı eseridir. Her iki eserde bariz bir şekilde karşımıza çıkan ve dikkat çeken birtakım benzerlikler mevcuttur. Bu benzerlikler, metafiziğin, başka bir deyişle kadının göksel bir kürenin üzerinde veya yanında olması, gözlerinin bağlı olması veya açık olup olmadığının belli olmaması gibi unsurlardan ileri gelir. Bahsedilen unsurlar çalışmamızın gidişatına ışık tutmaktadır.

Özgeçmiş: Seden Pozan İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü mezunudur. Hâlihazırda İÜ Almanca Mütercim ve Tercümanlık bölümü son sınıf öğrencisi olan Pozan, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesinde Aristoteles'in biyoloji felsefesi üzerine yüksek lisans tezi yazmaktadır. Seden Pozan Antikçağ ve Bilim Felsefesi üzerine çalışmalar yapmaktadır.

Aylin Kılıç Cepdibi “Platon ve Bacon'da Akıl ile Doğa Arasında Evlilik”

Özet: Tarihin çok eski dönemlerinden beri erkeğin “ötekisi” olarak konumlandırılan kadının doğayla özdeşleştirilmesi ve tahakküm altına alınışıyla, insan yaşamının “üreme” gibi “doğal” alanlarıyla araya konan mesafe ve doğal alanın aşağısınması, denetim ve tahakküm altına alınması arasında yakın bir ilişki bulunmaktadır. Kadınların değişken, tekinsiz ve vahşi olarak addedilen doğayla erkeğin ise bu doğaya

istikrar ve denge getirecek uygarlıkla özdeşleştirilmeleri Batı düşünce geleneğinde kök salmıştır. İşte, bu çalışmanın amacı, kadını doğa ile erkeği ise uygarlığı ve kültürü yaratan insan ile özdeşleştiren düşünce sistematigi ile erkeğin doğa ve kadın üzerindeki tahakkümü arasındaki ilişkiyi Batı felsefe geleneğinin kurucusu Platon ile modern bilim anlayışının kurucularından Bacon'ın bilgi kuramları ekseninde tartışabilmektir. Bu çerçevede çalışmada Platon'un *Timaios*, *Devlet*, *Şölen (Symposion)*, *Phaedrus* diyaloglarında karşımıza çıkan ruh/beden, kaos/logos (*kozmos*), *episteme/doksa*, ruh/beden gibi ikilikler temelinde kurduğu epistemolojik yaklaşımı ile modern bilimin kurucularında biri olarak kabul edilen Bacon'ın *Zamanın Erkeksi Doğuşu* ve *Novum Organum* eserlerinde ortaya koyduğu ve "akıl ile doğa arasında yasal ve iffetli bir evlilik" olarak özetlediği bilgi ideali arasındaki ilişkiler irdelenecektir.

Özgeçmiş: Aylin Kılıç Cepdibi, İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Siyaset Bilimi mezunudur. Aynı bölümde "Cumhuriyetçi Düşünce Geleneği ve Erdem Anlayışı" başlıklı teziyle doktor olan Kılıç Cepdibi, halen İstanbul Bilgi Üniversitesi Genel Eğitim Bölümü'nde "Karşılaştırmalı Demokrasi Çalışmaları", "Sanat, Kültür ve Tarih", "Demokrasi ve Toplumsal Hareketler" isimli dersleri vermektedir. "Fedakâr Eş Fedakâr Yurttaş" başlıklı bir kitabı, *felsefelogos*, *Felsefi Düşün* gibi çeşitli dergilerde yayınlanmış makaleleri bulunmaktadır. Başlıca ilgi alanları Demokrasi, Faşizm, Feminizm, Cumhuriyetçilik, Sanat ve Kültür ilişkisidir.

Merve Arlı Özekes "Bilimsel Düşüncede Yaratıcılık"

Özet: Yaratıcılık, sanatta olduğu kadar bilimsel düşünce üretiminde de söz konusudur. Bir sanatçının eserini yaratıcı olmadan ürettiği düşüncesi kolay tahayyül edilemez. Aynı durum bilimsel düşüncede de geçerli midir? Bu konuda bilim felsefecilerinin farklı görüşleri vardır. Karl Popper yaratıcılığın sanat ve bilimin ortaklığı olduğunu düşünür. Bir bilim insanı, bir müzisyenin müzik üretiminde yaptığı gibi deneme yanılma yöntemiyle çalışır. Popper için bilimsel alanda yaratıcılık denemelerin seçildiği aralığın sınırlarını değiştirme veya yeteneğidir. Ancak sanattan farklı olarak işbirlikçi eleştiri tarafından desteklenmelidir. Thomas Kuhn, *Asal Gerilim*'de Popper'dan farklı bir pozisyon alır. Kuhn "değişik doğrultuda düşünme" dolayısıyla yaratıcı düşünce kadar "eş-doğrultuda" düşünmenin de bilimsel ilerleme için esas olduğunu iddia eder. Bilimlerdeki bu iki düşünme biçimi de "asal" bir gerilim olarak mevcuttur. Bilimde metodolojik çoğulculuğu savunan Paul Feyerabend'in metodolojik çoğulculuğu tek bir bilimsel yöntem tercih etmesinin sebeplerin de biri tek bir yöntemin bilimsel yaratıcılığı sınırlayacağı ve bilimsel ilerlemeyi kısıtlayacağı düşüncesidir. Ancak Feyerabend'in kastettiği yaratıcılık bireysel değil kolektiftir. Yaratıcılığı topluluklardan yalıtılarak yalnızca bireyin (örneğin dâhilerin) bir özelliği olarak görmenin hatalı olduğunu savunur. Bu çalışmada yaratıcılığın bilimsel düşüncedeki rolü bilim felsefesi düşünürlerinden Karl Popper, Thomas Kuhn ve Paul Feyerabend'in yaratıcılık konusundaki görüşleri üzerinden irdelenecek ve yaratıcılığın bilimsel üretimde "olmazsa olmaz"lığı tartışılacaktır.

Özgeçmiş: Merve Arlı Özekes, lisans derecesini Galatasaray Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde, yüksek lisans derecesini Ecole Normale Supérieure de Lyon'da, doktora derecesini ise Paris 1 Panthéon Sorbonne Üniversitesi'nde almıştır. Hem yüksek lisans hem de doktora tezini İlkçağ Felsefesi alanında yazmış olan Merve Arlı Özekes, Üsküdar Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalışmaktadır.

Cemre Su Kavalalı "Yapay Zekanın Üretimleri Sanat Nesnesi Olarak Kabul Edilebilir Mi?"

Özet: Fotoğraf makinesinin icadıyla birlikte, sanat tarihinde bir krizin açıkça ortaya çıktığı görülür. Zira fotoğraf öncesinde görsel sanatların amacı gerçeği deneyimlendiği biçimiyle bir materyal aracılığı ile resmetmek iken, fotoğraf bu sorunu tamamen ortadan kaldırır. Duchamp, *Çeşme* aracılığıyla herhangi bir hazır-nesnenin sanat eseri olarak karşımıza çıkabileceğini ortaya koyar. Sanatçı, bir nesneye belirli bir anlam yüklediği veya var olan bir nesnenin anlamını değiştirdiği sürece materyali ne olduğu fark etmeksizin ilgili nesneyi sanat eserine dönüştürebilir. Sanat eseri, bir imge taşıdığı sürece bir sanat eseridir. Yakın zamanda yaşanan gelişmelerse şimdiye kadar çizdiğimiz "sanat" tanımının sınırlarını zorlar ve neyin sanat eseri olup neyin olmadığı arasındaki ayrımı silikleştirir. Yapay zekanın "sanat" üretebildiğine dair söylemler estetik olan, üretici tarafından beğenilen imajın sanat mı yoksa tasarım mı olduğunu tartışmaya açar. Bu denemede, teknolojide yaşanan gelişmelerin sanat alanında açtığı kavramsal krizler tartışılarak sanat ile tasarım kavramları arasına bir sınır çizilmeye çalışılacaktır.

Özgeçmiş: Cemre Su Kavalalı 2018’de ODTÜ Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü’nden, 2022’de Ankara Üniversitesi Felsefe Bölümü’nden mezun oldu. 2015 – 2018 arasında University of West London’dan uzaktan öğretim ile konservatuar ve klasik gitar eğitimi aldı. 2019’da Ankara Üniversitesi’nde Sanat Tarihi Bölümü’nde başladığı çift anadal programına ve Ankara Üniversitesi Felsefe Tarihi Bölümü’nde tezli yüksek lisans programına hala devam etmektedir. 2018’den beri grafik tasarımcı olarak çalışmaktadır.

Nilay Aydoğan “Yapay Zekâ, Teknolojik Tekillik ve Felsefi Problemler”

Özet: Bu çalışmada, son yıllarda hayatımızı şekillendiren en önemli etmenlerden biri olan yapay zeka konusu ele alınacaktır. Yapay zeka nedir, kaç çeşit yapay zeka mevcuttur, yapay zeka çalışmaları ne zaman ve nasıl başlamıştır, yapay zeka çalışmalarının hız kazanmasında etkili olan felsefi ve teorik gelişmeler nelerdir vb. gibi sorular cevaplanmaya çalışılacaktır. Daha sonra Yapay zekanın bilinç sahibi olup olamayacağı, zeka patlaması, tekillik gibi yapay zeka tartışmalarında yön değiştiren konular ele alınacaktır. Yapay zekanın hayatımıza ve topluma etkileri, meslekler değişimini nasıl etkileyeceği ve bu tartışmalar çerçevesinde oluşan felsefi problemlerin neler olabileceğine değinilmeye çalışılacaktır.

Özgeçmiş: Nilay Aydoğan 2001 yılında Trakya Üniversitesi Hemşirelik bölümünden mezun oldu, daha sonra 2019 yılında İstanbul Üniversitesi Sosyoloji bölümünü bitirdi. 2020 yılında Üsküdar Üniversitesi Felsefe Yüksek Lisansına başladı. Halen Üsküdar Üniversitesi Felsefe bölümü tez dönemi öğrencisi olan Nilay Aydoğan, tez çalışmasını Posthumanizm konusunda devam ettirmektedir.

Hediye Simge Narman “Schopenhauer’de Dünyaya Karşı Sanatı Konumlandırabilmek”

Özet: İçinde bulunduğumuz dünya iyiliğin ve kötülüğün karşılıklı hüküm sürdüğü, bu anlamda çelişkilerin de içinde barındığı bir yerdir. Bugün sosyal medyada, gazetelerde, haberlerde gördüğümüz can sıkıcı haberlere bakarken veya kendi hayatlarımızdan tanık olduğumuz kötülöklere ilişkin, birçoğumuzun aklından şöyle bir soru geçmekte: “İnsanlar bu kadar kötü mü, neden kötölük var?” Bu çarpıcı soru, felsefe tarihinde de yer bulmuştur. Özellikle din ve ahlak felsefesinde sıkça tartışılan kötölük problemi olarak isimlendirilen bu probleme Arthur Schopenhauer de kendi felsefesinde bir yer ayırmıştır. Konu üzerine çalışan filozoflara göre daha karanlık bir noktada konumlandırabileceğimiz Schopenhauer, yine de bir umut sunmaktadır. Bu umut ise sanat ve felsefeden geçmektedir. Bu çalışmada ise Schopenhauer’in kötölöğe, sanata ve felsefeye bakışı irdelenip tartışılacaktır.

Özgeçmiş: Hediye Simge Narman, 2019 yılında Üsküdar Üniversitesi Felsefe Bölümü’nden mezun oldu. 2020 yılında başladığı Üsküdar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe Bölümü’nde yüksek lisans eğitimine devam etmekte ve Hannah Arendt’te kötölük problemi üzerine tez araştırması yapmaktadır. Felsefe tarihinde kötölük probleminin yanı sıra mitoloji ve sanat felsefesi alanlarına ilgi duymaktadır.

Derya Sultan Özdoğan “Felsefenin “Romantik” Zorunluluğu: Sanat”

Özet: Romantizm, biçimin içine hapsolan doğanın özgür ruhunu ve canlılığını ortaya çıkararak özlem duyulan birlik duygusunu bize hatırlatmak için, kendi devrimini sanatı aracı kılarak gerçekleştirir. Sanatın yaşamsal canlılık etkisi, biçimin kopyadan ibaret solgun ve ölü eserlerine hayat kazandıran en önemli unsurlardan biri olur. F. W. J. Schelling’e göre evrene nüfuz eden düalist öğelerin birliğinden söz ederken, ideal olan ve reel olan ikiliğini gözetmek zorunludur, felsefe sanatla içsel olarak özdeşleşir ve sanat felsefesi mutlak dünyanın sanat formunda ifade edilmiştir. Sanat ve özel olarak şiir, bunu doğayı taklit etmek yerine doğa ile ayrışmadan, doğanın kendi ruhundaki yaşamsallığın şiirsel dilini okuyarak çözümler ve felsefeyi sanatla birlikte kurgular. Bunu kurgularken antik ve modern sanatın antitezlerine dair eleştirilerini, sanat anıtı olarak kabul ettiği şiiri felsefe için hayati bir organ olarak önemli bir konuma yerleştirerek gerçekleştirir.

Özgeçmiş: Derya Sultan Özdoğan Sakarya Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe bölümünden mezundur. Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe Anabilim Dalı’nda Yüksek Lisans öğrencisi olan Özdoğan’ın çalışma ve ilgi alanları içinde Rönesans ve Sanat Felsefesi, Romantik dönem tekinsizlik imgeleri, Antik dönem düş ve hayalet anlatıları, Şiir, resim ve mekân ilişkisi, İkonoloji araştırmaları bulunmaktadır.

Tuğçe Arslan “Sanat Deneyiminin Husserl Fenomenolojisindeki Kolları”

Özet: Fenomenolojinin sistematik kurucusu olan Edmund Husserl yaşam deneyimlerine olanak veren algılama edimini incelemiş ve sahil algıyı ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Husserl’e göre sahil bir algı fenomenolojik yöntemlerle kurulduktan sonra algılanan nesnelerin anlamı, bu yöntemlerle ortaya çıkarılmış sahil bilinçte yer alır. “*Noema*” kavramıyla bilinen bu anlam, sanat eserinin sahil bilinçteki anlamına karşılık gelir ve akabinde değer-*noema* kavramıyla Husserl sanat eserinin algılanmasında bulunan duygunun gün yüzüne çıkmasına değinir. Bu bağlamda sanat eseri dünyada bir çatlak açar ve bu çatlak kendi gerçekliğine sahil, algılayan özünde değer-*noema* ile duygularını uyandıracak bir gerçeklik dünyası sunar. Bu çalışma insanın dünyaya dair deneyimlerinin ilksel zemini algı olduğu için sanat eserinin deneyimlenmesini de algı bağlamında Husserl’in fenomenolojisiyle açıklamaya çalışır.

Özgeçmiş: Tuğçe Arslan, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi, Felsefe Bölümünde lisansı; aynı üniversitede Sosyal Bilimler Enstitüsü, Felsefe Bölümünde yüksek lisans eğitimini tamamladı. Çalışma alanları varoluş felsefesi, estetik, sanat felsefesi ve fenomenolojidir.

PRESENTATIONS IN ENGLISH

Elif Yavnık “Do We Have an Advocate of Transhumanism in Nietzsche?”

Abstract: Some readers hold that Nietzsche’s conception of *Overman* foreshadows transhumanist aspirations, and some further hold that Nietzsche would be a proponent of human enhancement. In this paper, after reviewing certain of these claims and their criticisms, I argue that while Nietzsche’s expectations from the *Overman* may be compatible with some kind of transhumanism, he would be opposed to “human enhancement” as it is currently conceived. Understanding how Nietzsche would be critical of the human enhancement projects provides a valuable perspective through which to conceive a transhumanism that is deeply infused with ethics. Nietzsche understands biology as dynamic, evolving, and permeated with morality. The language of health and sickness that he employs around the debates on morality allows us to develop another understanding of going beyond the ‘

Bio: After completing her BA in Boğaziçi University Philosophy Department and her MA in Galatasaray University Philosophy Department, Elif Yavnık obtained her PhD in Philosophy from Penn State University. Currently she works as a Visiting Instructor at Sabancı University, and her research focuses on ethics and Nietzsche.

Zeynep Çelik “Collective Authorship in Theatrical Works: A Hierarchical Account”

Abstract: This paper draws attention to the problem of defining the author of theatrical works. Because theatrical works are collective products, it is implausible to think of them as having a singular author. I provide an account of authorship in theatrical works wherein the author of a theatrical work is a collective subject whose members typically include the playwright, the director of the performance, and the actors. In developing this view, I draw on Margaret Gilbert’s notion that social groups are plural subjects where the members must act as if they were a single body, and share the same goal. However, Gilbert’s account applies to small-scale groups, which cannot resolve issues where the theatrical production is larger than usual, or where some members are deceased. Scott Shapiro provides a solution for such a problem by arguing that a group can have shared agency without the members having shared plural intentions. A problem with Shapiro’s account, however, is that because the social group is so massive, it seems like everything is not shared *enough* to form a shared action. To this, I argue that in most *successful plays*, there is a need for more interaction amongst the members. By applying Shapiro’s account to theatre, I argue that the script is the written plan. The playwrights compose the script, which provides an outline of the plan. The collaborative authors then cooperate to create a new plan. That is, they compose a new version of the script and make it publicly accessible to all the members of the theatrical production. Such an account, I argue, is useful in regulating both on-stage and off-stage members. Ultimately, I argue that for the theatrical group to function as a collective agent, Scott Shapiro’s account of massively shared agency supplements that of Margaret Gilbert’s plural subjects

account. Furthermore, I argue for a hierarchical approach to collaborative authorship, where individuals such as the author of the play's script, the performance director, and the actors lie at the top of the list, followed by those who contribute creatively, and finally those who do not have creative contributions.

Bio: Zeynep Çelik is a PhD student who received her BA in English Language and Literature (2020) and MA in Philosophy (2022) both from Bilkent University. Her primary research interests are in the philosophy of fiction, metaphysics, and aesthetics. Additionally, she has recently taken an interest in topics of social ontology and collective intentionality.

Fulden İbrahimhakkioğlu “Decolonizing the Imagination: Art, Epistemic Resistance, and Feminist Solidarity with Asylum Seekers”

Abstract: The trope of the Brown rapist has come to occupy a cemented place in the western social imaginary within the context of the ongoing refugee crisis. By discussing some prevalent media representations of the asylum seekers in Europe and various ways in which these representations are being contested through resistant works of art, this essay explores possibilities for decolonizing the imagination and establishing feminist alliances across differences. Drawing from María Lugones's work on “the colonial/modern gender system” and Gloria Anzaldúa's work on art and healing, I argue for a feminist responsibility to reject and move beyond the dichotomy presented by the colonial imaginary, which pits the safety of white women against that of Brown men.

Bio: Fulden İbrahimhakkioğlu is an Associate Professor of Philosophy and affiliated faculty member of Gender and Women's Studies at Middle East Technical University in Ankara, Turkey. She holds bachelor degrees in psychology and philosophy from Koç University and an M.A. and Ph.D. from the University of Oregon. Her areas of specialization include feminist philosophy, social and political philosophy and contemporary Continental philosophy. Her research revolves around the questions of embodiment, affect, and political subjectivity. She is currently writing a book manuscript on the paranoid framework grounding practices around national security premised on racial exclusion from a Foucaultian and decolonial feminist perspective. Her work has appeared in journals like *Hypatia*, *Philosophical Topics*, and *Journal of the British Society for Phenomenology*.

Jahnabi Deka “In Search of Commonality of Pursuits of Philosophy and Science: Delineating a Russellian Angle”

Abstract: Bertrand Russell argues that philosophy is an *art*, and not a science. On this count of his argument, it may be questioned here that is philosophy divorced from science or is science divorced from philosophy? The present paper argues that science and philosophy, despite being two different discourses, are dependent on each other for the fulfillment of their respective goals. Just as scientific civilization, for its progression depends on philosophy for having *right conceptions of the ends of life*, similarly the theoretical aim of philosophy depends on science for its method termed *scientific*. This implies that for the progress of scientific civilization, what is *missing* in science needs to be supplemented by philosophy. On a closer scrutiny, the argument will reveal that the interdependence of science and philosophy, for Russell, centers round their *pursuit of truth*, a commonality of pursuit which is being shared by both.

Bio: Jahnabi Deka belongs to Assam—one of the north-eastern states of India. She did her schooling from M.N.C. Balika Vidyapith, Nalbari and completed her Higher Secondary from M.N.C. Balika Mahavidyalaya, Nalbari. she graduated from Cotton College (Now Cotton University), one of the most glamorous institutions with major in Philosophy. She completed her post graduation in Philosophy in Gauhati University. She pursued doctoral programme from the same university. The title of her thesis is *Logic-Philosophy Interface: A Study with Special Reference to Bertrand Russell*. She now teaches Philosophy in her alma mater Gauhati University. She would like to introduce herself not merely as a teacher of Philosophy, but also as a student of Philosophy; because it is only while teaching she learns to the optimum.

Seniye Tilev “Aesthetic Experience and Morality in Kant”

Abstract: This paper aims to establish the significance of aesthetic experience for Kant’s moral theory. Apart from its significance for the discipline of aesthetics itself, Kant’s account of aesthetic experience has an indispensable complementary role for moral agency. Without violating the critical boundaries Kant sets for the autonomy of moral agency, aesthetic experience harmonizes the domains of knowledge and practice in and through which the agent actualizes herself. I provide a comprehensive analysis of from what different aspects Kant associates aesthetics with morality. First I introduce general features of aesthetic judgments regarding the beautiful and the sublime. Second, I assert how Kant ties aesthetics to morality from several aspects, in a sense stronger than it is generally appreciated in the literature.

Bio: Seniye Tilev received her masters and doctoral degrees in Philosophy from Boğaziçi University. Her areas of expertise are Kant’s moral philosophy, aesthetics, and philosophy of religion. Currently she works as an assistant professor at Kadir Has University, Core Program. She also serves as the member of the steering committee of Turkey Kant Society.

Saniye Vatansever “Aesthetic Pleasure and Its Relationship to Science”

Abstract: Scientists usually call the objects of their study beautiful and claim that the aesthetic pleasure they get from those objects motivate them further to do science. In fact, some scientists claim that they study nature only because it is beautiful. In this essay, I will examine the ways in which science and beauty are related and how Kant’s theory of aesthetic pleasure can account for the relation that is said to exist between the two. In the first part of the paper, I will lay out the ways in which scientists perceive the relationship between aesthetics and science. In the second part of the paper, I will explain Kant accounts of the cognitive basis of aesthetic pleasure and point out the ways in which his account of aesthetic pleasure differs from his predecessors and contemporaries. In the final and third part of the paper, I will explain how Kant’s theory of aesthetic pleasure allows us to understand the close relationship between aesthetic experience and science as mentioned by the scientists.

Bio: Saniye Vatansever received her PhD degree from the University of Illinois at Chicago. Since 2018, she works as an Assistant Professor in the Department of Philosophy at Bilkent University. Her research focuses on the history of philosophy, especially on the philosophy of Immanuel Kant and early modern philosophy. She also has continued research interest in 19th century German philosophy and various problems in philosophy of science, philosophy of religion, and ethics.

**HERKESE TEŞEKKÜRLER
THANK YOU ALL**

SWIP-TR 2022

<https://swip-tr.weebly.com>